

Sygn. akt IV K 353/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Rezmer

Protokolant: Małgorzata Kot – Antoniewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22.11.2016 r. i 7.02.2017r. sprawy

S. K. (1), syna M. i E. z d. B., urodzonego dnia (...) w S., PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w bliżej nieokreślonym okresie, nie później niż dnia 29 listopada 2015 roku w S. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej uzyskał bez zgody osoby uprawnionej program komputerowy w postaci systemu operacyjnego M. (...) P. wraz z nielegalnym kluczem aktywacyjnym o wartości 1200 zł, który zainstalował na dysku twardym dwóch komputera, czym działał na szkodę firmy (...)

tj . o czyn z art.278§2kk

orzeka

1. uznaje oskarżonego **S. K. (1)** za winnego popełnienia czynu polegającego na tym, że w dacie bliżej nieustalonej przed 29 listopada 2015 roku, przyjął nieodpłatnie program komputerowy w postaci systemu operacyjnego M. (...) P. wraz z nielegalnym kluczem aktywacyjnym o wartości 1200 zł, celem reinstalacji własnego programu bądź zainstalowania nowego programu na komputerze H. seria (...), przy czym na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i mógł przypuszczać, że oprogramowanie i klucz służący instalacji oprogramowania został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, tj. czynu z art.292 §1kk w zb. z art.293§1kk i na podstawie art.66§1i2kk oraz art.67§1kk warunkowo umarza postępowanie karne na okres roku próby od uprawomocnienia się wyroku;
2. na podstawie art.44§1kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa systemu operacyjnego M. (...) P. wraz z nielegalnym kluczem aktywacyjnym zainstalowanego na komputerze H. seria (...);
3. na podstawie art.230§2kpk - po odinstalowaniu M. (...) P. wraz z nielegalnym kluczem aktywacyjnym – zwraca dowód rzeczowy w postaci komputera H. seria (...) S. K. (1);
4. na podstawie art.627kpk w zw. z art.629kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych, w tym kwotę 100 (stu) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt IV K 353/16

UZASADNIENIE

S. K. (1) jak wynika z treści wyjaśnień, materiałów dotyczących tego samego klucza, który jest przedmiotem innego postępowania na terenie kraju i opinii informatyka, przyjął nieodpłatnie od znajomego program wraz z nielegalnym kluczem instalacyjnym, który mógł być dostępny nieodpłatnie w Internecie. Zdaniem Sądu nie dokonał więc kradzieży oryginalnego oprogramowania, np. przez skopiowanie, lecz skorzystał z oprogramowania i klucza, który został skopiowany przez nieustalonego sprawcę, który udostępnił klucz, który powinien być dostępny tylko w serwisie

pomocowym, także internetowym, (...). Klucz taki, jeśli stał się powszechnie dostępny – został skopiowany i udostępniony przez inną osobę w sposób bezprawny. Skorzystanie z takiego klucza poza serwisem pomocowym było więc przyjęciem nieodpłatnie klucza pochodzącego z czynu niedozwolonego, przy czym taka nieodpłatność przy programie komputerowym poza stronami producenta powoduje, że użytkownik mógł i powinien przypuszczać, że pochodzenie tego klucza nie jest legalne. W tym przypadku, wobec stwierdzenia nielegalności klucza przez (...), znajomy, od którego oskarżony przyjął program wraz z kluczem, musiał mu dać nie oryginalną płytę, lecz skopiowaną, co tym bardziej powinno skłonić oskarżonego do przemyśleń, czego jednak ewidentnie nie uczynił, bądź zreflektował się za późno – gdyż wprowadził wprawdzie program na dysk twardy, jednak go nie uruchomił. Sąd przyjął więc tzw. paserstwo nieumyślne, zamiast kradzieży, którą zarzucił oskarżyciel. Dlatego Sąd dokonał zmiany opisu czynu i jego kwalifikacji i przy braku okoliczności wyłączających winę sprawcy czy bezprawność czynu uznał, że S. K. swoim czynem polegającym na tym, że w dacie bliżej nieustalonej przed 29 listopada 2015 roku, przyjął nieodpłatnie program komputerowy w postaci systemu operacyjnego M. (...) P. wraz z nielegalnym kluczem aktywacyjnym o wartości 1200 zł, celem reinstalacji własnego programu bądź zainstalowania nowego programu na komputerze H. seria (...), przy czym na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i mógł przypuszczać, że oprogramowanie i klucz służący instalacji oprogramowania został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, wypełnił podmiotowe i przedmiotowe znamiona czynu z art.292 §1kk w zb. z art.293§1kk. Sąd nie zastosował art.11§2kk, gdyż czyn ten nie spełnia znamion dwóch przestępstw, lecz jednego, do którego stosowania odsyła drugi z przepisów.

Biorąc pod uwagę niekaralność oskarżonego, jego ustabilizowany tryb życia, właściwości osobiste, nieumyślny charakter czynu i sposób jego popełnienia, tj. uzyskanie programu i klucza od znajomego w celu skorzystania z dostępnego klucza nieodpłatnie w sieci Internet, którego ostatecznie S. K. nie zainstalował, Sąd uznał, że wina i społeczna szkodliwość czynu nie jest znaczna i tym samym zostały spełnione przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania – o które zresztą Prokurator wnioskował wcześniej co do czynu poważniejszego, który pierwotnie zarzucił oskarżonemu. Na podstawie art.66§1i2kk oraz art.67§1kk Sąd więc warunkowo umorzył postępowanie karne na okres roku próby od uprawomocnienia się wyroku. Z uwagi na nieumyślność przestępstwa, Sąd uznał, że nie ma potrzeby stosowania uprzednio wnioskowanego świadczenia. W przypadku paserstwa nie brak jest podstaw do orzekania naprawienia szkody, tym bardziej, że przy obrocie kopiowanymi programami, brak jest podstaw do przyjmowania, że sprawca kupiłby oryginalny program.

Klucz i program ujawniony na dysku twardym komputera oskarżonego, zostały nielegalnie skopiowane i są rozpowszechniane nielegalnie, pochodzą bezpośrednio z czynu zabronionego. Zatem spełniają warunki z art.44§1kk. Zdaniem Sądu muszą być więc wyeliminowane z obrotu, zatem na podstawie art.44§1kk orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa systemu operacyjnego M. (...) P. wraz z nielegalnym kluczem aktywacyjnym znajdujących się na komputerze H. seria (...);

Tylko ten fragment zawartości dysku jest nielegalny, zdaniem Sądu orzekanie przepadku komputera, czy też dysku twardego, stanowiącego najistotniejszą część komputera, na której zawarte są też przecież inne, legalne, osobiste dane i mającego największą wartość w komputerze, przy stwierdzeniu czynu niemyślnego orzeczenie przepadku komputera czy dysku byłoby zbyt dolegliwe. Jak wynika z praktyki z innych spraw, przy pomocy informatyka możliwe jest odinstalowanie fragmentu zawartości dysku – w tym przypadku owego skopiowanego programu i klucza. Zatem Sąd orzekł tylko o przepadku nielegalnego oprogramowania i klucza, a na podstawie art.230§2kpk - po odinstalowaniu nielegalnych elementów - zdecydował się zwrócić dowód rzeczowy w postaci komputera oskarżonemu.

Sąd nie orzekł o przepadku korzyści wymienionej w art.45§1kk, gdyż orzekł przepadek nielegalnego oprogramowania i klucza, który oskarżony uzyskał. Ponadto, zważywszy na to, że nic nie przeczy temu, że własne oprogramowanie oskarżony nabył wcześniej legalnie, a klucz był potrzebny tylko do aktualizacji – nie sposób uznać, że uzyskując klucz i oprogramowanie w ten sposób „zaoszczędził” na kupnie oprogramowania, skoro mógł po pierwsze w celu aktualizacji, poszukać własnego zagubionego klucza, bądź skorzystać z klucza udostępnianego przez (...) nieodpłatnie legalnym właścicielom oprogramowania, czy też kontynuować pracę na dotychczasowej wersji – co zresztą właśnie oskarżony zrobił, gdyż przedmiotowe oprogramowanie nie zostało zainstalowane.

Z uwagi na treść wyroku na podstawie art.627kpk w zw. z art.629kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych, w tym opłatę, której wysokość na kwotę 100 złotych ustalono na podstawie art.7 ustawy z dnia 23 czerwca 1971 roku o opłatach w sprawach karnych.